

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/83/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317206183
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5317206183.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v spore žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., IČO: 24 785 199, so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo s. r. o., Jilemnického 30, 036 01 Martin, IČO: 24 785 199 proti žalovanej H. Š., W.. XX.XX.XXXX, Q. XXX, XXX XX Č. o zaplatenie 334 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 3.11.2017, na základe skutkových okolností v nej uvedených, domáhal voči označenej žalovanej zaplatenia sumy 334 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto dlžnej sumy od 17.12.2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že jeho predchodca - spoločnosť Provident Financial, s. r. o. uzavrel dňa 9.9.2013 so žalovanou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 1 000 €, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s nákladmi spojenými s úverom v 60 týždňových splátkach po 22,42 €. V rovnaký deň uzavreli aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, v zmysle ktorej mala byť žalovanej poskytnutá služba, ktorá mala spočívať vo výbere splátok v hotovosti prostredníctvom splnomocneného obchodného zástupcu, a to na žalovanou určenom mieste, každý týždeň, za čo mala žalovaná zaplatiť odmenu 0 €. Následne dňa 16.12.2016 bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky medzi predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, ktorou bola na žalobcu postúpená aj pohľadávka z uvedenej zmluvy, vrátane jej príslušenstva. O uvedenom bola žalovaná oboznámená. Žalovaná porušila svoju zmluvnú povinnosť plniť svoj záväzok riadne a včas. Na uvedenú pôžičku celkovo uhradila sumu 1 011 €. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi súčtom istiny úveru (1 000 €) a zmluvného úroku (345 €) a úhradami žalovanej (1 011€) = 334 € (istina 248,33 € a úrok 85,67 €). Žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania.

2. Žalovaná, ktorej bola žaloba s prílohami a procesným poučením doručená do vlastných rúk dňa 20.8.2018, sa k žalobe nevyjadrila, v spore zostala nečinná.

3. S poukazom na hodnotu predmetu sporu súd pojednávanie na prejednanie tejto sporovej veci nenariadňoval, konal v súlade s ust. § 297 písm. b) C.s.p.. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke dňa 8.11.2018 a zvesené dňa 18.12.2018, v zákonnej lehote. Sporové strany na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomné.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobcom predložených listinných dôkazov, najmä: zmluvou o spotrebiteľskom úvere čl. 23 - rub, dodatkom k tejto zmluve čl. 23, všeobecnými obchodnými podmienkami čl. 24, oznámením o postúpení pohľadávky čl. 24 - rub, podacím hárkom čl. 25, predžalobnou výzvou čl. 25 - tub, podacím hárkom čl. 26, tabuľkou predchodcu žalobcu čl. 26 rub, označenou ako výpis splátok a úhrad, s označením jednotlivých položiek v anglickom jazyku čl. 26 rub. Na základe vykonaného dokazovania mal zistený nasledovný skutkový a právny stav veci.

5. Predchodca žalobcu - spoločnosť Provident Financial, s. r. o. dňa 9.9.2013 uzavrel so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1 000 €, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s nákladmi spojenými s úverom vo výške 345 €, spolu v sume 1 345 € v 60 týždenných splátkach. Súčasne uzavreli zmluvu o zabezpečení splátok úveru, pričom za poskytnutie služby formou výberu splátok v hotovosti prostredníctvom splnomocneného obchodného zástupcu na žalovaným určenom mieste každý týždeň mala žalovaná zaplatiť sumu 0 €. Na úver žalovaná zaplatila celkovo 1 011 €. Pohľadávku zo zmluvy predchodca žalobcu v postavení veriteľa postúpil na žalobcu. Postúpenie listom zo dňa 16.12.2016 predchodca žalobcu žalovanej oznámil, zaslal jej ho dňa 9.10.2017.

6. Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (znenie účinné do 31.5.2014) (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f), j), k) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

7. Uvedené sporové konanie je konaním s tzv. cudzím prvkom. Žalobca je právnickou osobou so sídlom v Českej republike a žalovaný fyzickou osobou, štátnym občanom Slovenskej republiky, žijúcou na jej území. Žalobca sa ako právny nástupca pôvodného veriteľa domáha plnenia zo záväzkového vzťahu vzniknutého pôvodne zo zmluvy o úvere zo dňa 9.9.2013 na území Slovenskej republiky. Ide zároveň o vec občianskoprávnu. Konanie bolo začaté doručením žaloby dňa 3.11.2017, preto sa právomoc súdu spravuje Nariadením rady ES č. 1215/2012 (konanie začaté po 10. 1. 2015). V prípade spotrebiteľských zmlúv, akou je v zmysle článku 17 ods. 1, písm. b/ Nariadenia Brusel I. aj medzi predchodcom žalobcu a žalovanou uzavretá zmluva o úvere, sa právomoc súdu upravuje podľa všeobecného kritéria vymedzeného v článku 18 ods. 2 Nariadenia, bez ohľadu na štátne občianstvo tak, že spotrebiteľa môže druhý účastník zmluvy žalovať len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Na určenie, či má spotrebiteľ bydlisko v členskom štáte, na ktorého súde bola podaná žaloba, sa použije právny poriadok konajúceho súdu, v zmysle článku 62 tejto právnej úpravy. Je preto daná právomoc súdov Slovenskej republiky. Vec sa spravuje Slovenským právnym poriadkom, s poukazom na článok 5 ods. 3 Nariadenia I. Predmetom tohto sporového konania je spotrebiteľský zmluvný záväzok. K dohode o voľbe práva medzi účastníkmi zmluvy nedošlo. Žalobca nepredniesol žiadne tvrdenia týkajúce sa rozhodného práva, použitie Slovenského právneho poriadku nenamietal.

8. Súd právny vzťah medzi predchodcom žalobcu a žalovanou, vzhľadom na charakter zmluvy o úvere (i jej samotný názov), posúdil ako vzťah spotrebiteľský, podliehajúci právnemu režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Vychádzal zo skutočnosti, že právny predchodca žalobcu mal v čase uzavretia zmluvy o úvere postavenie dodávateľa, keď poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti vykonávanej v predmete podnikania, zatiaľ čo žalovaná vystupovala ako fyzická osoba, nepodnikateľ, teda mala postavenie spotrebiteľa. Uvedená úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou aj v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávky svoj nárok uplatnený touto žalobou odvodil od zmluvy o postúpení, ktorú so svojim predchodcom uzavrel dňa 16.12.2016. Postúpenie pohľadávky zo zmluvy o úvere oznámil žalovanej ešte predchodca žalobcu, listom zo dňa 16.12.2016. Aktívnu vecnú legitimáciu na uplatnenie nároku zo zmluvy súd preto považoval za danú.

9. V konaní bolo preukázané, že predchodca žalobcu so žalovanou uzavrel platne zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanej poskytol plnenie vo forme úveru, ktorého výška predstavovala sumu 1 000 €. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver spolu so zmluvným úrokom uhradiť v 60 týždenných splátkach, pri výške splátky 22,42 €. Súd zmluvu podrobil preskúmaniu zákonom predpísaných náležitostí, pričom dospel k záveru, že niektoré z nich v zmluve absentujú, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol žalovanej ako spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa naplnené neboli. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových

náležitostiach zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

10. Predmetná zmluva neobsahuje predpoklady použité pre výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j)), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)), ako ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f)). V súvislosti s konečnou splatnosťou spotrebiteľského úveru súd poukazuje na to, že tento údaj má byť v zmluve uvedený jednoznačne, teda uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku. Nepostačuje vymedzenie konečnej splatnosti úveru slovami „7. deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy“. Toto nie je dostatočne konkrétne vymedzenie okamihu konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ by aj mali tieto údaje vyplývať zo všeobecných obchodných podmienok (čl. 24), tak k tomu súd uvádza, že obchodné podmienky majú iba bližšie špecifikovať a vysvetľovať údaje, ktoré sú uvedené v zmluve a všetky zákonné náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Uvedené sa týka aj predpokladov použitých pre výpočet RPMN, ktoré sú taktiež obsiahnuté len v obchodných podmienkach, ktoré ale žalovaná nielen že ani len nepodpísala, ale zo zmluvy vôbec nevyplýva, že by sa s nimi bola vôbec oboznámila. V texte zmluvy ďalej nie je presne uvedená ani výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, t.j. výška každej splátky istiny poskytnutého úveru, výška každej splátky úrokov poskytnutého úveru a napokon aj výška splátky prípadných poplatkov poskytnutého úveru, ak sú nejaké poplatky dojednané. V zmluve sa uvádza len výška súhrnnej splátky 22,42 € (pričom posledná splátka mala byť vo výške 22,22 €) bez bližšej špecifikácie. Z citovaného ustanovenia pritom vyplýva, že nestačí uvedenie celkovej výšky splátky, ale toto musí obsahovať rozčlenenie jednotlivých častí - istiny, úrokov a iných poplatkov. Táto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť (napr. na základe predloženého splátkového kalendára) ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, respektíve aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver.

11. Súd považuje za potrebné vysporiadať sa aj so vzťahom zákona o spotrebiteľských úveroch a smernicou č. 2008/48/ES, a to aj s prihliadnutím na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, v ktorom súd zmluve o spotrebiteľskom úvere nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj nevedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, údaje o RPMN a priemernej hodnote RPMN, ako aj adresy na reklamácie a sťažnosti, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 258/2001 Z. z., tiež súčasnom zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej nevedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Niet žiadnych pochybností o tom, že slovenská právna úprava ide nad rámec smernice 2008/48/ES a celkom jednoznačne požaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere definovala tak splátky istiny, ako aj splátky úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, použil by rovnakú terminológiu. Slovenský zákonodarca v právnej norme účinnej ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (v zákone o spotrebiteľských úveroch) jasne definoval, aké následky sú s absenciou obligatórnych náležitostí spojené. Výklad zákona č. 129/2010 Z. z. nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty, ktorá je v Civilnom sporovom poriadku zakotvená v čl. 2 ods. 2, v zmysle ktorej právna istota predstavuje stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Citujúc rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co 105/2018 „ustálená judikatúra slovenských súdov podala aj podáva stabilný výklad ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch ohľadne potreby štruktúrovania splátok spotrebiteľského úveru. Preto pokiaľ aj existujú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (v počte dva), ktoré predstavujú odklon od zaužívanej praxe a zaužívaného riešenia predmetných sporov, podľa záveru odvolacieho súdu nemožno tieto rozhodnutia považovať za ustálenú rozhodovaciu prax v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP“.

12. V týchto súvislostiach súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/294/2017-85 zo dňa 23.04.2018, v ktorom súd druhej inštancie vyjadril názor, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, a síce, že „na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so smernicou, je potrebné ZoSÚ novelizovať,

zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ napokon je nová legislatívna zmena od 1.5.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že rozčlenenie sa nahrádza pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene. Súd nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých až po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity).“

13. Z dôvodu absencie vyššie citovaných zákonných náležitostí je predmetný úver bez úrokov a bez poplatkov, čo znamená, že žalobca má nárok len na vrátenie tých peňažných prostriedkov, ktoré žalovanému skutočne poskytol a ktoré mu žalovaný nevrátil, teda na rozdiel medzi poskytnutou sumou pôžičky a uhradenými splátkami. V danom prípade bolo nesporné, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1 000 € a zároveň i to, že žalovaná na daný úver zaplatila 1 011€, teda viac, než predstavovala istina úveru. S poukazom na uvedené súd žalobe vyhovieť nemohol, ako nedôvodnú ju zamietol.

14. O trovách tohto sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, podľa úspechu v spore. V danom prípade súd žalobu žalobcu zamietol. Úspešným v spore bola teda žalovaná, ktorej vzniklo právo na náhradu trov tohto konania voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %. Súd však postupoval v súlade s článkom 17 CSP, keď z dôvodu efektívnosti a hospodárnosti, bez potreby ďalšieho samostatného rozhodovania o výške náhrady podľa § 262 ods. 2 CSP (ktorá by v danom prípade predstavovala 0 €, keďže zo spisu vyplýva, že žalovanej v tomto spore žiadne trovy nevznikli), rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov tohto sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.